

■ ■ عَيْنِ الْأَصْحَحِّ وَ الْأَدَقِّ فِي الْأَجُوبَةِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (٢٦ - ٣٣)

٢٦- « اتَّخَذَ اللَّهُ فِي الْقُرْآنِ أُسَالِيبَ مُخْتَلِفَةً لِدَعْوَةِ النَّاسِ إِلَى دِينِهِ، لِأَنَّهُمْ مُخْتَلِفُونَ فِي ثِقَاتِهِمْ! »:

- (۱) اختلاف در فرهنگها باعث شده تا خداوند در قرآن مردم را به شیوه‌های متفاوت به دین خود فرا خواند!
- (۲) خداوند مردم را به شکل‌های متفاوت به دین خود فرا می‌خواند، زیرا مردم دارای فرهنگ‌های مختلفی هستند!
- (۳) از آنجائی که مردم فرهنگ‌های متفاوتی دارند، روش‌های خداوند در قرآن برای دعوت آنان، با یکدیگر تفاوت دارد!
- (۴) خداوند در قرآن برای دعوت مردم به دین خود روش‌های مختلفی بکار گرفته، زیرا آنها در فرهنگ‌های خویش مختلفند!

٢٧- « عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يُسَاعِدَ مَنْ يَسْتَعِينُهُ لِكَيْ لَا يَبْقَى وَحِيداً حِينَما أُصِيبَ بِمُصِيبَةٍ! »:

- (۱) وظیفه هر انسانی است که به کسی که کمک می‌خواهد، یاری کند تا اگر روزی خودش نیازمند شد تنها نباشد!
- (۲) انسان نباید کسی را که به او یاری کرده کمک نکند و گرنه وقتی دچار مصیبت شود، تنها خواهد ماند!
- (۳) انسان باید به کسی که از او یاری می‌طلبد کمک کند تا اگر زمانی دچار مصیبتی شود تنها نماند!
- (۴) بر هر انسان واجب است به کسی که یاریش کرده، کمک کند تا اگر دچار گرفتاری شد تنها نماند!

٢٨- « مِنْ النَّاسِ مَنْ يُشَبِّهُ الْمَصْبَاحَ، يُنَوِّرُ الطَّرِيقَ لِكَ تَمَّ يَزُولُ نُورُهُ شَيْئاً فَشَيْئاً، فَيَجْعَلُكَ مَصْبَاحاً لِإِضَاءَةِ طَرِيقِ الْآخِرِينَ! »:

- (۱) از بین مردم برخی به چراغ می‌مانند، در حالی که راه را نورانی می‌کنند و سپس بی‌نور و خاموش می‌شوند، آنگاه تو را چراغ راه دیگران می‌کنند!
- (۲) کدام دسته از مردم مثل چراغ راه را روشن می‌کنند، اما کم کم نور خود را از دست می‌دهند، و از تو چراغی می‌سازند که راه دیگران را روشن کنی!
- (۳) بعضی از مردم شبیه چراغ هستند، راه را برای تو روشن می‌کند و کم کم نور آن از بین می‌رود، آنگاه تو را چراغی برای روشن کردن راه دیگران قرار می‌دهد!
- (۴) بعضی مردم چون چراغی هستند که راه را برایت روشن می‌کنند ولی کم‌کم نور آنها محو می‌گردد، و تو در این هنگام چراغی می‌شوی که راه دیگران را روشن می‌کنی!

٢٩- « هُوَ لَاءَ شَاعِرَاتٍ وَ لِهِنَّ أَشْعَارُ ذَاتِ عَاطِفَةٍ نَافِذَةٍ وَ شَعُورٍ عَمِيقٍ! »:

- (۱) اینها شعرائی هستند که اشعارشان دارای عاطفه‌ای نافذ و احساساتی عمیق است!
- (۲) اینان شاعر هستند و اشعاری دارند که عاطفه‌ای نافذ و احساسی عمیق دارد!
- (۳) این شاعران را اشعاری است با عاطفه تأثیرگذار و احساس عمیق!
- (۴) این شعرا اشعاری دارند با عواطف تأثیرگذار و احساسی عمیق!

٣٠- عَيْنِ الْخَطَا:

- (۱) حِينَ يُهَدِّدُنِي خَطَرَ مِنَ الْوَحُوشِ فِي الْغَايَةِ أَتَسَلَّقُ أَشْجَارَهَا الْبَاسِقَةَ! زَمَانِي كَمَا وَجُودَ حَيَوَانَاتٍ دَرْنَدَةِ دَرَجَنْغَلِي مَرَا تَهْدِيدِي مِي كَنْدِ اَز دَرخْتِهَاي بَلَنْدِ بَالَا مِي رُوم!
- (۲) هُوَ لَاءَ الْعُلَمَاءِ كَانُوا دَوَّابِينَ فِي أَعْمَالِهِمْ فَوَصَلُوا إِلَى غَايَاتِهِمْ بَعَزَةً! اَيْنَ دَانِشْمَنْدَانِ دَرِ اَعْمَالِ خَوِيْشِ پَايْدَارِ بُوْدَنْدِ لَذَا بَا سَرْبَلَنْدِي بِي اَهْدَافِ خُوْدِ رَسِيْدَنْد!
- (۳) قَالَ قَائِدُ الْجَيْشِ لَجُنُودِهِ: نَحْنُ جِبَالٌ صَامِدَةٌ وَ لَا نَنْحِنِي أَمَامَ الْأَعْدَاءِ! فَرَمَانْدِي سِپَاهِ بِي سِپَاهِيَانِشِ كَفْت: مَا كُوْهِيْهَايِ پَايْدَارِي هِسْتِيْمِ وَ دَرِ بَرَابَرِ دِشْمَنْانِ سَرِ خَمِ نَمِي كْنِيْم!
- (۴) يَا عَجَبًا! كَيْفَ أَشَاهِدُ قُوَّاتِ الْعَدُوِّ مِنْ بَعِيدٍ، بَيْنَمَا أَنْتَ لَمْ تَشَاهِدْهَا مِنْ قَرِيبٍ؟! عَجَبًا! چِگونه اسْتِ كِه مِنْ نِيروهای دِشْمَنْ رَا اَز دُورِ مِي بِيْنِمِ، دَرِ حَالِي كِه تُو اَز نَزْدِيكِ اَنْهَا رَا نَدِيْدِي!؟

۳۱- عین الخطأ في المفهوم:

(۱) إنّما الدنيا خيالٌ عارض!؛ دنیا را هر طور بگیری می گذرد!

(۲) و المرء بالجبن لا ینجو من القدر!؛ با قضا سود کی کند حذرت!

(۳) إنّ الحیاة دقائق و ثوان؛ حاصل از حیات ای دل یکدم است تا دانی!

(۴) إنّ من کسر مؤمناً فعلیه جبره!؛ تبجیل المؤمن مثل احترام بیت الله!

۳۲- « اگر با اتکای به پروردگار خود به حلّ مشکلات خویش مبادرت کنی، بدون شک گره‌های پیچیده آنها را خواهی

گشود!». عین الصحیح:

(۱) إذا أقدمت لحلّ المشكلات بنفسك متوكلاً على إلهك، بلا شكّ ستفتح العقد المعقّدة منها!

(۲) إن بادرت بحلّ المشكلات لنفسك بالتوكّل على ربّك، تفتح عقدها المعقّدة بلا ريب!

(۳) لما تقدّم لتحلّ مشاكل نفسك بتوكّل على إلهك، بلا ريب تفتح عقدها المعقّدة منها!

(۴) لو تبادر بحلّ مشاكلك متوكلاً على ربّك، ستفتح عقدها المعقّدة بلا شك!

۳۳- عین الخطأ:

(۱) دروغگو اعتماد نزدیکان خود را از دست خواهد داد!؛ إنّ المکذّبین یزیل اعتماد أقربائه لنفسه!

(۲) نتیجه اعمال ما همان است که زود یا دیر خواهیم دید!؛ نتیجه أعمالنا هي التي سنراها قريباً أم بعيداً!

(۳) اما آنکه عمل می کند، اگر چه ساکت باشد محترم است!؛ لكنّ الذي يعمل فهو محترم و لو كان صامتاً!

(۴) آنکه زیاد حرف بزند و کم عمل کند نزد مردم محترم نیست!؛ من يتكلم كثيراً و يعمل قليلاً ليس محترماً عند الناس!

■ ■ اقرأ النصّ التّالي بدقّة ثمّ أجب عن الأسئلة (۳۴ - ۴۲) بما يناسب النصّ:

خير ما يفعله المرء من الحرف هو أن يختار حرفة يحبّها! في الإنسان قدرات و إمكانيّات كثيرة فإذا استجاب الإنسان لها فإنّه قد فتح المجال لنفسه أن يبرز نفسه، لكننا نتصوّر أنّ الكثيرين من الناس قد وُضِعوا في المكان الذي لا يوافق ميولهم و مواهبهم! و ممّا لا شكّ فيه أنّ لكلّ شخص استعداداً معيّناً لعمل خاصّ؛ فمن الطبيعي أن نستجيب لهذا الاستعداد دون سواه. و إذا تتبّعنا حالات الفشل التي أصيب بها أفراد كثيرون لوجدنا في طليعة أسباب هذا الفشل اختيار أعمال لم يُخلق الأفراد لها. إذن فالعقل يحكم أنّ الإنسان حين أُجبر بالقيام بعمل مثل هذا فعليه أن لا يستمرّ فيه!

۳۴- متى يحكم عقلنا بترك العمل؟: يحكم حين

(۱) نشعر بأنّه لا يستجيب لذاتنا و راحتنا!

(۲) نحسّ أنّ العمل يُتعب جسمنا!

(۳) فهمنا أنّنا لم نخلق لذلك العمل!

(۴) يوافق أهواءنا و أميالنا!

۳۵- المدير النّاجح هو الذي

(۱) يطرد الفاشلين من العمل!

(۲) يضع كلّ عامل فيما خُلق له!

(۳) حين أُجبر بالقيام بعمل لا يُديمه!

(۴) يجذب الموظّفين بشهادات عالية!

۳۶- من أسباب الكآبة و الضجر هو

(۱) القيام بأعمال لا نُحبّها!

(۲) عدم استجابة أهوائنا و ميولنا!

(۳) اختيار حرفة نميل إليها!

(۴) محاولة الإنسان لكشف قدراته!

٣٧- على حسب النص:

- (١) من أسباب الفشل فقدان الإمكانيات و القدرات!
- (٢) علينا أن نستجيب بجميع استعداداتنا و قدراتنا!
- (٣) مجال بروز الاستعدادات قد فُتح لكثيرين من الناس!
- (٤) لا يمكن أن نجد إنساناً لا يكون له عمل يناسب مواهبه!

■ عَيْن الصحيح في التشكيل (٣٨ و ٣٩)

٣٨- « في الإنسان قدرات و إمكانيات كثيرة فإذا استجاب الإنسان لها فإنه قد فتح المجال لنفسه..... »:

- (١) كَثِيرَةٌ — الْإِنْسَانُ — الْمَجَالُ — نَفْسٍ
- (٢) الْإِنْسَانُ — قُدْرَاتٍ — كَثِيرَةٌ — اسْتِجَابَ
- (٣) قُدْرَاتُ — إِمْكَانِيَّاتُ — الْمَجَالُ — نَفْسٍ
- (٤) إِمْكَانِيَّاتُ — اسْتِجَابَ — فَتَحَ — الْمَجَالُ

٣٩- « لوجدنا في طبيعة أسباب هذا الفشل اختيار أعمال لم يخلق الأفراد لها »:

- (١) طَلِيْعَةٌ — أَسْبَابٍ — اِخْتِيَارَ — أَعْمَالٍ
- (٢) أَسْبَابٍ — اِخْتِيَارَ — أَعْمَالٍ — يَخْلُقُ
- (٣) وَجَدْنَا — طَلِيْعَةٌ — اِخْتِيَارَ — أَعْمَالٍ
- (٤) اِخْتِيَارَ — أَعْمَالٍ — يُخْلُقِ — الْأَفْرَادُ

■ عَيْن الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (٤٠ — ٤٢)

٤٠- « وُضِعُوا »:

- (١) فعل ماضٍ — للغائبين — مجرد ثلاثي — معتل و مثال — مبني / فعل و نائب فاعله «الناس» و الجملة خبر «أن» و منصوب محلاً
 - (٢) ماضٍ — متعدّدٌ — مبني للمجهول — مبني / فعل و نائب فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و خبر «أن» و مرفوع محلاً
 - (٣) مجرد ثلاثي — معتل و مثال — متعدّدٌ — مبني للمجهول / فعل و نائب فاعله، و الجملة فعلية و حالية و منصوب محلاً
 - (٤) للغائبين — مجرد ثلاثي — معتل و مثال — متعدّدٌ / فعل و نائب فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية
- ٤١- « تَتَبَعْنَا »:

- (١) ماضٍ — للمتكلم مع الغير — مزيد ثلاثي بزيادة حرفين من باب تفعيل — مبني / فاعله ضمير «نا» البارز
- (٢) مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد من باب تفعّل — صحيح — لازم — مبني للمعلوم / فعل و فاعله «حالات»
- (٣) للمتكلم مع الغير — مزيد ثلاثي من باب تفعّل — صحيح — متعدّدٌ — مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير «نا» البارز، و الجملة فعلية
- (٤) فعل مضارع — للمتكلم مع الغير — مزيد ثلاثي من باب تفعّل — صحيح — متعدّدٌ / فعل و فاعله ضمير «نا» البارز، و الجملة فعلية

٤٢- « اسْتِعْدَادًا »:

- (١) مفرد مذكّر — جامد — نكرة — معرب — منصرف / حال و منصوب
- (٢) اسم — مفرد — مصدر (من باب استفعال) — معرب / تمييز و منصوب
- (٣) جامد و مصدر (من باب استفعال) — نكرة — معرب / اسم «أن» المؤخر و منصوب، و الجملة اسمية
- (٤) اسم — مفرد مذكّر — مشتق و صفة مشبّهة — نكرة — معرب — منصرف / اسم «أن» المؤخر، و الجملة اسمية

■ ■ عین المناسب في الجواب عن الأسئلة التالية (٤٣ - ٥٠)

-٤٣ عین الموصول منصوباً:

- (١) أحبّ من عزم على الأمور القيّمة و سعى فيها حتّى وصل إلى مقاصده!
- (٢) تُقصرّ آمال من دلّه عقله على طريقه، فإنّه قد جعل العقل دليل طريقه!
- (٣) من الناس من يعتقد أنّ الاشتغال بالدرّس و البحث عمل لاضرورة له!
- (٤) هناك من يقدم أعماله خالصةً لله، فهو سينتفع بها يوم القيامة بلاشك!

-٤٤ عین الصحيح في الإعلال:

- (١) لنتوب من ذنوبنا أمام ربّنا الكريم!
- (٢) تليت التلميذة القرآن أمام الصفّ صباح اليوم!
- (٣) أَعفُ عن خطيئتي، يا أختي العزيزة!
- (٤) إنّ المعلّمت يدعون التلميذات ليطالعن دروسهنّ!

-٤٥ عین الواو من الحروف الجارّة:

- (١) ﴿ و بالنّجم هم يهتدون ﴾
- (٢) ﴿ الله يعلم و أنتم لاتعلمون ﴾
- (٣) ﴿ والفجر و ليالٍ عشر ﴾
- (٤) ﴿ لكم دينكم و لي دين ﴾

-٤٦ عین الخطأ في البناء للمجهول:

- (١) أرسلتُ الأنبياء لهدايتكم في كلّ المجالات! ← أرسل الأنبياء لهدايتكم ...
- (٢) يكتسب التلاميذ تجارب قيّمة أثناء الدّراسة! ← أكتسبت تجارب قيّمة ...
- (٣) تساعدنا الأمّ في واجباتنا المدرسيّة! ← نساعد في واجباتنا ...
- (٤) فتح الله أبواب الجنّة للمتّقين! ← فتحت أبواب الجنّة ...

-٤٧ عین الخبر ليس مقدّماً:

- (١) لم يكن في غرفتي مكان خال لأجلس فيه!
- (٢) ليس في أسرّتنا الكبيرة من لا يحاسب أعماله!
- (٣) ستصبحين بين طالبات الصفّ تلميذة مثالية!
- (٤) تناول الضيف من طعام كانت فيه أملاح مفيدة!

-٤٨ عین العدد ليس نعتاً:

- (١) بدأت اليوم بمطالعة مقالة أستاذي الثانية بدقّة كثيرة!
- (٢) زُرنا في اليوم الثاني من سفرنا ساحة «نقش جهان»!
- (٣) وجدت زميلتي في البيت الثاني من شعري خطأ مشهوداً!
- (٤) سافرت مع أخي ثانياً إلى أصفهان في أواخر الأسبوع!

-٤٩ عین المفعول المطلق للبيان:

- (١) في الشارع لما طلبت الأمّ من طفلها أن لا يترك يدها، قال لها: سمعاً و طاعة!
- (٢) في الصّباح الباكر عندما كنت في النوم دُقّ باب البيت دقّاً لا يُوصف!
- (٣) جرح بعض المقاتلين في هذه العمليّات جرحاً و لكنّ معنويّاتهم جيّدة!
- (٤) كأنّ زميلتنا أيضاً دُعيت للاشتراك في حفلة التكريم!

۵۰- عین ما لیس فيه التمييز:

(۱) هو أكثر منك دراية،

(۳) لأنك ملأت قلبي حياة،

(۲) لكنني أحببك أكثر منه،

(۴) و رفعت درجاتي عند ربّي إيماناً!

۲۶- گزینه (۴)

در گزینه ۱ و ۲ و ۳ ضمیر «ثقاتهم» ترجمه نشده است و نیز در گزینه ۳ «إلی دینه» ترجمه نشده است.

۲۷- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «هر» ترجمه زائد است و ضمیر در «یستعینه» ترجمه نشده است و «روزی خودش نیازمند شد» ترجمه صحیح و دقیق نیست.

در گزینه ۲ به او یاری کرده غلط است چون «یستعین» از باب استفعال (به معنای طلب) است یعنی از او کمک می خواهد و واضح است این گزینه ترجمه صحیح و دقیقی نیست.

در گزینه ۴ «هر» ترجمه زائد است. «به کسی که یاریش کرده» غلط است چون «یستعین» از باب استفعال (به معنای طلب) است یعنی از او کمک می خواهد بعلاوه ادات شرط به صورت زمان ترجمه نشده است و فعل شرط ماضی معنا شده است.

۲۸- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «شیئاً فشیئاً و لإضائة» ترجمه نشده است

در گزینه ۲ «من» که اسم موصول است استفهام ترجمه شده است «لك و ثم» ترجمه نشده است.

در گزینه ۴ «المصباح» به صورت نکره معنا شده است و «يجعلك» به صورت مجهول معنا شده است.

۲۹- گزینه (۲)

در گزینه ۱ «شعور» که مفرد است جمع معنا شده است (از طریق عمیق که صفت شعور است می فهمیم که شعور مفرد است و اگر جمع بود باید صفت به صورت جمع یا مفرد مونث می آمد)

در گزینه ۳ دو جمله تبدیل به يك جمله شده است و «عاطفة و شعور» به صورت نکره ترجمه نشده است.

در گزینه ۴ دو جمله تبدیل به يك جمله شده است و «عاطفة» به صورت جمع معنا شده است.

۳۰- گزینه (۱)

در گزینه ۱ «الغابة» به صورت نکره معنا شده است و ضمیر «أشجارها» ترجمه نشده است.

۳۱- گزینه (۱)

گزینه ۱ در واقع هشدار است که فرصت ها را غنیمت بشماریم ولی مفهوم بیان شده می گوید بی خیالی طی کن.

۳۲- گزینه (۴)

در گزینه ۱ و ۳ ادات شرط مناسب نیستند و در گزینه ۲ «گره ها» به صورت مفرد تعریب شده است.

۳۳- گزینه (۱)

در گزینه ۱ «دروغگو» به صورت جمع تعریب شده است و «لنفسه» زائد است.

قبل از پاسخ گویی به سوالات متن به ترجمه آن دقت کنید.

از حرفه ها بهترین کاری را که انسان انجام می دهد آن است که حرفه ای را که دوست دارد انتخاب کند! در انسان توانایی ها و قابلیت های زیادی وجود دارد پس هرگاه انسان آنها را برآورد پس او زمینه را برای خودش گشوده است تا خودش را نشان دهد، اما ما می بینیم که بسیاری از مردم در جایگاهی که موافق سازگار با آرزوها و مواهب (استعداد) آنها است قرار داده نشده اند! و از جمله مواردی که در آن شکی نیست آن است که

استعداد معینی برای عملی خاص دارد؛ پس طبیعی است که تنها این استعداد را اجابت کند. و هرگاه ما موارد شکستی که افراد بسیاری به آن دچار شدند را بررسی کنیم به تحقیق سر منشأهای این شکست را انتخاب کارهایی که افراد برای آن ساخته نشدند می یابیم. بنابراین پس عقل حکم می کند که انسان هنگامی که به انجام چنین عملی مجبور شد پس باید این کار را ادامه ندهد.

۳۴- گزینه (۳)

با توجه به عبارت جواب واضح است.

۳۵- گزینه (۲)

با توجه به عبارت جواب واضح است.

۳۶- گزینه (۱)

با توجه به عبارت جواب واضح است.

۳۷- گزینه (۴)

گزینه ۱ در متن اشاره نشده است بلکه سر منشأ شکست را انتخاب کاری که متناسب استعداد انسان نیست معرفی کرده است.
گزینه ۲ غلط است چون در متن گفته شد تنها باید استعداد معینی که هر شخص دارد را برآورد.
گزینه ۳ غلط است چون وقتی انسان دنبال استعدادش برود زمینه پیشرفت در او گشوده می شود.
گزینه ۴ منفی در منفی است پس باید جمله به صورت مثبت معنا شود تا قابل فهم شود به این صورت: «ممکن است انسانی را که عملش با استعدادهای متناسب است بیابیم».

۳۸- گزینه (۴)

در گزینه ۱ «المجال» غلط است چون مفعول «فَتَحَّ» است و «نَفَسٌ» نیز غلط است چون «فَاء» به سکون

درست نه فتح یعنی «نَفَسٌ»

ترکیب عبارت ← في الإنسان جارو مجرور خبر مقدم، قدرات: مبتدای مؤخر، و: حرف عطف،
إمكانیات: معطوف و مرفوع به تبعیت از اعراب قدرات، کثیرة: صفت و مرفوع به تبعیت از اعراب
إمكانیات، ف: حرف عطف، إذا: ظرف و منصوب محلاً، استجاب الإنسان: فعل و فاعل و جمله فعلیه مضاف
الیها و محلاً مجرور، لها: جارو مجرور، ف: حرف جزاء، إن: حرف مشبیهة بالفعل، ضمیر «ه»: اسم إن و محلاً
منصوب، قد فتح: حرف تحقیق، فتح المجال: فعل و فاعل، لنفسه: جارو مجرور و مضاف الیه

۳۹- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «أعمال» غلط است چون مضاف الیه و مجرور است.

در گزینه ۲ «أسباب» غلط است چون مضاف است و تنوین نمی گیرد. و نیز «يَخْلُقُ» غلط است چون باید مجهول باشد.

در گزینه ۴ «اختیار» غلط است، چون مفعول «وجدنا» است و منصوب

ترکیب عبارت ← ل: حرف جواب قسم، وجدنا: فعل و فاعل، في طبيعة: جار و مجرور، أسباب: مضاف الیه،
هذا: مضاف الیه، الفشل: بدل و مجرور به تبعیت از هذا، اختیار: مفعول به و منصوب، أعمال: مضاف
الیه (موصوف)، لم: حرف جازم، يخلق الأفراد: فعل و فاعل جمله وصفیه، لها: جار و مجرور

۴۰- گزینه (۲)

در گزینه ۱ نائب فاعل «واو» است نه «الناس»
در گزینه ۳ جمله حالیه غلط است.
تنها اشکالی که بر گزینه ۴ وارد است این است که در اعراب نیامده است که خبر آن و مرفوع محلا است.

۴۱- گزینه (۳)

در گزینه ۱ باب تفعیل غلط است.
در گزینه ۲ «لازم» و فعل «حالات» غلط است.
در گزینه ۴ «مضارع» غلط است.

۴۲- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «حال» غلط است.
در گزینه ۲ «تمییز» غلط است.
در گزینه ۴ «صفة مشبهة» غلط است.

۴۳- گزینه (۱)

«مَنْ» در گزینه ۱ مفعول به و منصوب است.
در گزینه ۲ «مَنْ» مضاف الیه «آمال» و مجرور است.
در گزینه ۳ «مَنْ» مبتدا موخر و مرفوع است.
در گزینه ۴ «مَنْ» مبتدا موخر و مرفوع است.

۴۴- گزینه (۴)

در گزینه ۱ لام امر است و «واو» در «لِنَتُوبُ» به التقاء ساکنین حذف می شود.
در گزینه ۲ «تَلَّيْتُ» یاء مفتوح ماقبل مفتوح قلب به الف می شود و الف در اثر التقاء ساکنین حذف می شود.
در گزینه ۳ به قرینه «یا أختی» می فهمیم صیغه امر مخاطبة است لذا «أعفوی» درست است.

۴۵- گزینه (۳)

واوی که حرف جار است که حرف قسم باشد.
در گزینه ۱ «واو» حرف عطف است در ثانی دو حرف جار کنار هم نمی آید لذا «واو» حرف جار نیست.
در گزینه ۲ «واو» حالیه است.
در گزینه ۳ «واو» حرف قسم است لذا حرف جار است.
در گزینه ۴ «واو» حرف عطف است در ثانی دو حرف جار کنار هم نمی آید لذا «واو» حرف جار نیست.

۴۶- گزینه (۲)

در گزینه ۲ ماضی مجهول است در حالی که در سوال مضارع آمده و باید مضارع مجهول شود یعنی: نُكْتَسَبُ

۴۷- گزینه (۳)

در گزینه ۱ «فی غرقتی» خبر مقدم است.
در گزینه ۲ «فی أسرتنا» خبر مقدم است.
در گزینه ۳ «یاء» اسم فعل ناقصه و «تلمیذة» خبر آن است.
در گزینه ۴ «فی» خبر مقدم است.

۴۸- گزینه (۴)

- در گزینه ۱ «الثانية» صفت «مقالة» است.
 در گزینه ۲ «الثاني» صفت «اليوم» است.
 در گزینه ۳ «الثاني» صفت «البيت» است.
 در گزینه ۴ «ثانية» مفعول مطلق است.

۴۹- گزینه (۲)

- در گزینه ۱ «سمعاً» مفعول مطلق تاکیدی است.
 در گزینه ۲ «دقاً» مفعول مطلق نوعی است چون «لایوصف» صفت «دقاً» است.
 در گزینه ۳ «جرحاً» مفعول مطلق تاکیدی است.
 در گزینه ۴ «أيضاً» مفعول مطلق تاکیدی است.

۵۰- گزینه (۲)

- در گزینه ۱ «درایة» تمییز است.
 در گزینه ۳ «حیاء» تمییز است.
 در گزینه ۴ «ایماناً» تمییز است.